

॥ ९ ॥ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मसाध्यं फलरूपं कर्मफलप्रदं चेत्यर्थः ॥ १० ॥ सर्वस्य आत्मनि असर्वे सर्वोपाधिविवर्जिते ॥ ११ ॥ १२ ॥ भोगैः ऐश्वर्यादिभिः अभोगैः यज्ञाद्यनुष्ठानैः ॥ १३ ॥ बहवः सवायागाः संवत्सरावायस्मिन् तं कालं त्रिवर्गसाधकं नीत्वा अविचलानि संयतानीन्द्रियाणि यस्य ॥ १४ ॥ इदं देहादिभगवन्मायया आत्मनि स्वस्मिन् रचितं मन्यमानः अत्राविद्यासृष्टिदृष्टांतयति अविद्यारचितमिति ॥ १५ ॥ आत्मा देहः आत्मादिमायिकमपि पुनः कालेनोपसृष्टमनित्यमाकलय्य विचिंत्य विशालांबदरिकाश्रमम् ॥ १६ ॥ तत्र तत्कृतमष्टांगयोगमाह तस्यां शिवं वाः उद

तस्य प्रीतेन मनसा तां दत्त्वे ढविडा सुतः ॥ पश्यतोऽतर्दधे सोऽपि स्वपुरं प्रत्यपद्यत ॥ ९ ॥ अथायजत यज्ञेशं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मकर्मफलप्रदम् ॥ १० ॥ सर्वात्मन्यच्युतेऽसर्वतीव्रौघां भक्तिमुद्धहन् ॥ ददर्शात्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विभुम् ॥ ११ ॥ तमेवंशीलसंपन्नं ब्रह्मण्यं दीनवत्सलम् ॥ गोमार्धं धर्मसेतूनां मे निरेपितरं प्रजाः ॥ १२ ॥ षट्त्रिंशद्वर्षसाहस्रं शशासक्षितिमंडलम् ॥ भोगैः पुण्यक्षयं कुर्वन्नभोगैरशुभक्षयम् ॥ १३ ॥ एवं बहुसंवकालं महात्मा विचलेंद्रियः ॥ त्रिवर्गोपाधिकं नीत्वा पुत्रायादान् नृपासनम् ॥ १४ ॥ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मनि ॥ अविद्यारचितं स्वप्नगंधर्वनगरोपमम् ॥ १५ ॥ आत्मरूपं त्यसुहृदो बलमृद्धकोशमंतः पुरं परि विहारभुवश्चरम्याः ॥ भूमंडलं जलधिमेखलमाकलय्य कालोपसृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् ॥ १६ ॥ तस्यां विशुद्धकरणः शिववार्विगाद्यवध्वासनं जितमरुन्मनसा हृताक्षः ॥ स्थूले दधार भगवत्प्रतिरूप एतद्ध्यायंस्तदव्यवहितो व्यसृजत्समाधौ ॥ १७ ॥ भक्तिं हरौ भगवति प्रवहन्नजस्रमानं दवाष्पकलयामुद्गुरर्धमानः ॥ विक्लिद्यमानहृदयः पुलकाचितांगो नात्मानमस्मरदसाविति मुक्तलिंगः १८ ॥

कं विगाह्य प्रविश्येति स्नानादिनियमा उक्ताः विशुद्धकरण इति शमादयो यमाः आसनादीनि स्फुटमेवोक्तानि जितो मरुत् प्राणो येन आहृतान्यक्षायिणेन भगवतः प्रतिनिधिभूते स्थूले विराड्रूपे तन्मनोदधार ध्यायन् अव्यवहितो ध्यातृध्येयभेदशून्यः सन् समाधौ स्थितः सन् स्थूलं व्यसृजत् ॥ १७ ॥ एवमजस्रं नित्यं हरौ भक्तिं प्रकर्षणवहन्नसौ ध्रुवोऽहं इत्यात्मानं न सस्मार यतो मुक्तलिंगस्य क्तशरीराभिमानः तत्र हेतवः आनंदवाष्पकलया बिंदुप्रवाहेणाभिभूयमानः विक्लिद्यमानं द्रवद्वयं यस्य पुलकैर्व्याप्तांगः ॥ १८ ॥